

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2013/29/507

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te [...], gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Geneeskunde, verweerster, om niet voor de tweede maal het inpassingsprogramma voor de bacheloropleiding geneeskunde te verlengen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 21 mei 2013 pro forma beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 17 april 2013. Op 1 juli 2013 zijn de gronden voor het beroep aangevuld. Het beroep is gericht tegen de beslissing van verweerster, waarin zij te kennen geeft dat de geldigheidsduur van het inpassingsprogramma van appellante niet voor de tweede keer kan worden verlengd. Tevens verzoekt appellante de Voorzitter van het College van Beroep om een voorlopige voorziening te treffen.

Het beroep van appellante is behandeld ter zitting van het College op 26 juli 2013. [Advpcaat] is door appellante gemachtigd haar in deze zaak te vertegenwoordigen. Appellante is tevens in persoon verschenen. Verweerster heeft voorafgaande aan de zitting te kennen gegeven niet aanwezig te kunnen zijn.

Het College heeft na de zitting van 26 juli 2013 vastgesteld meer informatie nodig te hebben om tot een uitspraak te kunnen komen. Verweerster is daarom op dezelfde dag in een e-mail om nadere inlichtingen gevraagd. Verweerster heeft deze gegevens neergelegd in een e-mail van 21 augustus 2013 aan het College. Deze e-mail is vervolgens aan de gemachtigde van appellante voorgelegd. Hij heeft zijn visie op het standpunt van verweerster kenbaar gemaakt in een e-mail van 13 september 2013.

De Voorzitter heeft het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening op 26 juli 2013 toegewezen (uitspraak 2013/26/504). De getroffen voorziening hield in dat de Examencommissie werd opgedragen zodanige maatregelen te treffen dat de (aangepaste) scriptie ethiek van appellante voor 1 september 2013 zou worden beoordeeld. De beoordeling hoeft uitsluitend aan appellante bekend te worden gemaakt indien het beroep in de bodemprocedure gegrond wordt verklaard.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. In februari 2013 verzoekt appellante verweerster om het inpassingsprogramma dat op haar van toepassing is, nogmaals te verlengen. Het verlengde inpassingsprogramma was geldig tot 1 maart 2013. Het vak STAT 3 kan appellante pas in mei 2013 afronden. Om voldoende zekerheid in te bouwen vraagt appellante een verlenging aan die haar in staat stelt zo nodig een nieuwe tentamen gelegenheid in de zomerperiode te gebruiken.

Verweerster wijst het verzoek bij besluit van 17 april 2013 af, omdat een verlenging van een inpassingsprogramma slechts één maal mogelijk is. Verweerster geeft appellante de gelegenheid een nieuw inpassingsprogramma aan te vragen, waarbij rekening gehouden zal worden met recent behaalde studieonderdelen.

III. Standpunten der partijen

Appellante geeft te kennen dat op het moment van het verzoek van appellante om de geldigheidsduur van haar inpassingsprogramma te verlengen, nog drie vakken ontbraken. De toets van vak STAT 3 bleek niet te worden afgenomen tijdens de eerste verlengingsperiode van het inpassingsprogramma. De toekenning van de verlenging van het inpassingprogramma is derhalve onzorgvuldig geweest. Het portfolio kon niet worden afgerond, zolang STAT 3 niet was behaald. Inmiddels heeft appellante het vak STAT 3 wel behaald, zij het buiten de inpassingsperiode. De scriptie ethiek kon niet worden afgerond, omdat de betreffende hoogleraar sinds september 2012 niet meer werkzaam is aan de VU. Appellante stelt verder over voldoende actuele kennis te beschikken om toegelaten te worden tot de master. Dit blijkt uit de met een voldoende afgeronde VGT-toetsen en de inmiddels behaalde STAT 3-toets. Zij klaagt in dat verband over de ongelijke behandeling van studenten in een vergelijkbare situatie. Een medestudent heeft op grond van zijn sportprestaties wel twee maal een verlenging van het inpassingprogramma gekregen, en wel tot 1 september 2013. Appellante is van mening dat hier een ongerechtvaardigd onderscheid wordt gemaakt.

Verweerster wijst erop dat appellante in 2004 met de opleiding geneeskunde is begonnen. Zij is er echter niet in geslaagd tijdig de doctoraalfase van het programma Curriculum '91 af te ronden. Om die reden is aan appellante bij besluit van 30 juni 2011 de mogelijkheid gegeven om per september 2011 een inpassingsprogramma te volgen. Zij heeft daarvoor veertien maanden de tijd gekregen, hoewel het programma binnen zeven maanden afgerond had kunnen worden. Het inpassingsprogramma is op verzoek van appellante zelf met zes maanden verlengd, en wel tot 1 maart 2013. Appellante heeft bij haar aanvraag onvoldoende rekening gehouden met het moment waarop zij de nog niet afgeronde tentamens moest afleggen. Dat bleek voor het vak STAT 3 na de verlengingstermijn te zijn. Appellante had haar verlengingsverzoek beter moeten overwegen.

Verweerster heeft appellante voor 23 juli 2013 uitgenodigd om een poging tot minnelijke schikking te beproeven, overeenkomstig de procedure die deel uitmaakt van de bodemprocedure. Verweerster heeft appellante op grond van de bijzondere omstandigheden die appellante heeft ingebracht en om aansluitingsproblemen te voorkomen, aangeboden het komend studiejaar alle onderdelen van het derde cursusjaar van de bacheloropleiding te volgen en de bijbehorende tentamens te behalen. Daarmee toont appellante dat zij over voldoende en actuele competenties beschikt om met de masteropleiding te beginnen. Voor de inmiddels niet meer geldige studieresultaten van de eerste twee bachelorjaren zullen dan aan appellante vrijstellingen worden toegekend.

Appellante verwerpt de minnelijke schikking. Zij heeft tijdens de zitting in reactie op het door verweerster ingediende verweerschrift voorts te kennen gegeven dat de door haar op 28 augustus 2012 aangevraagde verlenging van het inpassingsprogramma niet in duur beperkt was. Verweerster heeft zelf besloten de verlengingsperiode tot zes maanden te beperken.

Het College heeft na de zitting van 26 juli 2013 vastgesteld dat meer informatie nodig is ten aanzien van de volgende twee onderwerpen.

1. Verweerster stelt in haar verweerschrift van 25 juli 2013 dat appellante om een verlengingsperiode van zes maanden heeft gevraagd. Ter zitting heeft appellante echter verklaard dat zij in haar verzoek van 28 augustus 2012 tot een verlenging van het inpassingsprogramma geen termijn heeft genoemd. Aan studenten die om verlenging van de inpassingregeling verzoeken zou standaard een termijn van zes maanden worden toegekend.
2. Appellante heeft in haar beroepschrift te kennen gegeven dat zij door het vertrek van prof. dr. E.S. Houwaart in september 2012 niet meer in de gelegenheid was haar scriptie ethiek in te leveren. De afdeling van de heer Houwaart zou zijn opgeheven en er zou geen vervangende examinator zijn aangewezen voor de afhandeling van nagekomen opdrachten, zoals in het geval van appellante.

Het College heeft verweerster op deze twee punten om opheldering verzocht. Appellante heeft daarna de gelegenheid gekregen op de antwoorden van verweerster te reageren.

Met betrekking tot het eerste punt stelt verweerster dat de termijn in eerste instantie in overleg met appellante zelf is vastgesteld en door haar ook is geaccepteerd. Of appellante wel of niet zelf om deze termijn heeft gevraagd, doet volgens verweerster niet ter zake. Appellante had alsnog een extra herkansing voor het vak STAT 3 kunnen aanvragen en daarmee tijdig kunnen voldoen aan de eisen. In haar reactie op dit standpunt ontkent appellante dat er enig overleg is geweest over de verlengingstermijn. Een extra herkansing voor het tentamen STAT 3 is door appellante niet

aangevraagd, omdat zij in de veronderstelling leefde dat een extra herkansing alleen mogelijk is als het gaat om het laatste tentamen, voordat het examen kan worden afgelegd. De aard van het tentamen (een zogeheten 'stationtentamen') vereist bovendien dat de student onderwijs volgt om zo de noodzakelijke vaardigheden op te doen. De practica en de lesstof van STAT 3 werden verdeeld over het jaar aangeboden. Het reguliere tentamen vindt daarom in mei plaats, derhalve na de verlengingstermijn.

Met betrekking tot het tweede punt merkt verweerster op dat de afdeling waar prof. dr. E.S. Houwaart voorheen werkzaam was, niet is opgeheven, noch opgeheven is geweest. De afdeling heeft de afgelopen jaren normaal gefunctioneerd. Ook is er op deze afdeling zonder onderbreking een examinator aanwezig geweest. Na het vertrek van de heer Houwaart is prof. dr. G.A.M. Widdershoven aangesteld als examinator. Het onderwijs van het vak WFO/Keuzeonderwijs Wetenschap (KOW) waarvoor appellante destijds als vervangende opdracht haar scriptie kon schrijven is sindsdien twee maal gegeven en getentamineerd. In plaats van het vak zelf te volgen mocht appellante een scriptie schrijven over medische ethiek. Dit besluit heeft verweerster gehandhaafd, ook al werd het vak inmiddels al weer twee keer aangeboden.

In haar reactie geeft appellante te kennen dat zij van haar portfoliobegeleider heeft begrepen dat de afdeling waar prof. dr. Houwaart werkzaam was, is opgeheven. Zijn vakgebied maakt geen deel meer uit van het onderwijs aan de VU. Pas na toekenning van de voorlopige voorziening is aan appellante gemeld door wie zij haar scriptie kon laten beoordelen. Appellante merkt voorts op dat het onderwijs van het vak KOW in het tweede semester wordt gegeven en dat het daarom niet past in de verlengingsperiode die aan appellante was toegekend.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens benadrukt dat bij de voorbereiding en behandeling van een verzoek van een student de Examencommissie zorgvuldig dient te handelen. Dit betekent dat zij de nodige kennis dient te vergaren omtrent de relevante feiten en de in aanmerking te nemen belangen en deze belangen zorgvuldig dient af te wegen alvorens tot een besluit te komen.

In een geval als onderhavige ligt het, gelet op het vorenstaande, op de weg van verweerster om na te gaan of de nog openstaande verplichtingen van verzoeker binnen de toe te kennen verlengingsperiode afgerond kunnen worden, ongeacht of de duur van die periode is vastgesteld op eigen verzoek van de student dan wel op initiatief van verweerster. Is dat niet het geval, dan behoort verweerster verzoeker daarop te wijzen en aanwijzingen te geven op welke wijze binnen de toegekende periode alsnog aan de eisen kan worden voldaan.

Het College erkent dat bij het aanvragen van verlenging ook op de student een zekere verantwoordelijkheid rust, en wel die om een verzoek aan een examencommissie zorgvuldig te formuleren. Appellante had kunnen en moeten vaststellen dat de haar toegemeten verlengingsperiode onvoldoende was. Dit laat echter onverlet dat verweerster haar verantwoordelijkheid in dezen niet kan afwentelen op de student.

Voorts stelt het College vast dat in het geval een bepaald vak niet meer wordt verzorgd, het faculteitsbestuur er zorg voor behoort te dragen dat studenten die het tentamen dat bij het vak hoort, nog niet met succes hebben afgelegd, in de gelegenheid worden gesteld alsnog aan de eisen te voldoen (art. 5.3.7 deel A OER).

Het standpunt van verweerster dat een verdere verlenging van het inpassingsprogramma niet aan de orde kan zijn, omdat appellante onvoldoende is voorbereid op het huidige masterprogramma Geneeskunde, kan het College niet overtuigen. Met het behalen van de VGT-toetsen en de STAT 3-toets voldoet appellante aan de eisen die de Examencommissie haar in de brief van 30 juni 2011 heeft gesteld. Verweerster heeft er voorts terecht op gewezen dat, indien de vereiste competenties onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen, dit argument door verweerster ook zou moeten worden tegengeworpen aan andere studenten die hetzelfde curriculum hebben gevolgd. Appellante stelt dat dit niet is gebeurd ten aanzien van een andere, met name genoemde student. Verweerster heeft dit standpunt onvoldoende weersproken. Dat deze andere student gebruik kan maken van de topsportregeling, kan in dit kader geen rechtvaardiging vormen voor een andere behandeling. Dit gegeven mag immers niet tot gevolg hebben dat inhoudelijk andere eisen worden gesteld aan de vooropleiding van betrokkene.

Een en ander brengt mee dat verweerster in redelijkheid niet heeft kunnen besluiten het verzoek van appellante om voor de tweede maal het inpassingsprogramma voor de bacheloropleiding geneeskunde te verlengen, af te wijzen. Het beroep zal daarom gegrond worden verklaard.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit. Verweerster dient binnen twee weken na dagtekening van deze uitspraak opnieuw in de zaak te voorzien met inachtneming van deze uitspraak.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 23 september 2013 door prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens, voorzitter, prof. dr. A.P. Hollander, mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

w.g.

prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 44,-.